

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๑๑๑ - ๔๑๒๐/๒๕๖๑ (ขอเลิกจ้างกรรมการลูกจ้าง)

เรื่อง คำร้องขออนุญาตเลิกจ้างกรรมการลูกจ้าง ศาลคงพิจารณาเฉพาะหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕๒ เท่านั้น โดยศาลแรงงานจะพิจารณาว่ามีเหตุผล และความเหมาะสมเพียงพอที่จะอนุญาตหรือไม่ ศาลไม่จำเป็นต้องหลักเกณฑ์ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฯ มาใช้พิจารณา

คดีนี้โจทก์ซึ่งเป็นนายจ้างยื่นคำร้องขอเลิกจ้างผู้คัดค้านกับพวกรวม ๑๓ คน ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๕ - ๑๓ เป็นลูกจ้างของผู้ร้องและเป็นกรรมการลูกจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นประธานสหภาพแรงงาน บ. ผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๕ - ๑๑ และที่ ๑๓ เป็นกรรมการสหภาพฯ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ สหภาพแรงงานฯ แจ้งข้อเรียกร้อง มีการเจรจากัน ๔ ครั้ง แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ สหภาพแรงงานฯ แจ้งข้อพิพาทต่อพนักงานประνομข้อพิพาทแรงงานและมีการเจรจากันอีก ๒ ครั้ง แต่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ ในระหว่างการเจรจานั้น สมาชิกสหภาพฯ ส่วนใหญ่มีพฤติการณ์ไม่ทำงานล่วงเวลา มีการข่มขู่และชักชวนให้พนักงานอื่นต่อต้านผู้ร้อง ไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานล่วงเวลา ผู้คัดค้านกับพวกมีการปลุกระดมและประชาสัมพันธ์ในทำนองว่าผู้ร้องเอาเปรียบพนักงาน วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้ร้องจึงยื่นหนังสือแจ้งปิดงานต่อผู้คัดค้านกับพวก และพนักงานประνομข้อพิพาทแรงงานให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ หลังจากนั้นผู้คัดค้านกับพวก ร่วมกันลงข้อความในเฟซบุ๊กของสหภาพฯ โดยใช้ถ้อยคำหยาบคาย ก้าวร้าว วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้คัดค้านได้จัดให้มีการชุมนุมประท้วงหน้าโรงงาน มีการเขียนป้ายโจมตีกล่าวหาผู้บริหารในทางเสียหาย ดูหมิ่นผู้บริหาร เดินถือป้ายรอบนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้ร้องว่าไม่ได้แจ้งปิดงานเป็นหนังสือ ซึ่งเป็นการแจ้งความเท็จ นอกจากนี้ผู้คัดค้านยังมีพฤติการณ์ข่มขู่ กีดกันพนักงานให้ทำหนังสือบอกเลิกการเข้าปฏิบัติงานกับผู้ร้อง ให้ข้อมูลที่ไม่เป็นความจริงต่อบุคคลภายนอกและสำนักข่าวต่างๆ แสดงตนเป็นปรปักษ์กับผู้ร้อง ขอให้ศาลอนุญาตให้ผู้ร้องเลิกจ้างผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๕ - ๑๑ และที่ ๑๓

ศาลแรงงานภาค ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์แห่งคดีต่างๆ ของผู้คัดค้านกับพวกเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่สมควร ทั้งอาจทำให้ภาพลักษณ์แรงงานไทยและบริษัทนายจ้างเสียหายได้ และไม่ปรากฏว่าผู้ร้องกลั่นแกล้ง นอกจากนี้ปรากฏว่าผู้ร้องไม่ให้ผู้คัดค้านกับพวกเข้าทำงาน แต่ผู้ร้องก็จ่ายค่าจ้างให้ ย่อมเห็นได้ว่าผู้ร้องกับผู้คัดค้านไม่อาจทำงานร่วมกันได้ จึงมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องเลิกจ้างผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ - ๑๓ ผู้คัดค้านกับพวกอุทธรณ์

ผู้คัดค้านอุทธรณ์ในทำนองว่าผู้ร้องมีเจตนาขัดขวางการดำเนินการของสหภาพแรงงานฯ และไม่มีกรรมการลูกจ้างคนใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒๓ เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๑๒๑ และไม่ต้องด้วยมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ ศาลฎีกาเห็นว่า เนื่องจากผู้คัดค้านทั้งหมดเป็นกรรมการลูกจ้าง ผู้ร้องยื่นคำร้องขออนุญาตเลิกจ้าง เป็นการดำเนินการตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕๒ ซึ่งมีหลักเกณฑ์การพิจารณาแตกต่างจากการกระทำอันไม่เป็นธรรม ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ และ

มาตรา ๑๒๓ และแตกต่างจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมตามพระราชบัญญัติจัดตั้งฯ มาตรา ๔๙ ศาลจึงไม่จำเป็นต้องนำหลักเกณฑ์ตามบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้พิจารณา คงพิจารณาเฉพาะหลักเกณฑ์ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕๒ เท่านั้น โดยศาลแรงงานจะพิจารณาว่ามีเหตุผลและความเหมาะสมเพียงพอที่จะอนุญาตหรือไม่ พฤติการณ์ที่ผู้คัดค้านปลุกระดมและประชาสัมพันธ์ว่าผู้ร้องเอาเปรียบและชักชวนให้พนักงานต่อต้านนโยบายของผู้ร้อง เดินขบวนถือป้ายตำผู้บริหารด้วยถ้อยคำหยาบคาย แจกใบปลิวมีข้อความว่า ผู้ร้องกดขี่ ขูดรีดแรงงานไทย ล่อหลอกโกหกมดเท็จ กลเม็ดฉ้อฉลแสนทราม ตำผู้ร้องและผู้บริหารด้วยถ้อยคำหยาบคาย เช่น สุนัขรับใช้นายทุนต่างด้าว ไอ้ปากหมา โสโครก อันก่อให้เกิดความเสียหาย ทั้งการชักชวนให้พนักงานต่อต้านนโยบายย่อมเป็นการแสดงถึงพฤติกรรมที่เป็นปรปักษ์ต่อผู้ร้อง จึงมีเหตุอันสมควรเพียงพอที่จะเลิกจ้าง อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

